

રજૂ તારીખ : ૦૩/૦૫/૨૦૨૫
દાખલ તારીખ : ૦૩/૦૫/૨૦૨૫
નિકાલ તારીખ : ૩૦/૦૪/૨૦૨૬
અવધિ : વર્ષ માસ દિવસ

આંક :

ભાવનગર જિલ્લાના સત્ર ન્યાયાધીશની કોર્ટમાં, મુકામ : ભાવનગર.

ફોજદારી અપીલ નં.૯૫/૨૦૨૫

અપીલવાળા :-

કમલેશભાઈ ખીમજીભાઈ બારૈયા,
ઉ.વ.આ.૩૮, ધંધો : મજૂરી,
રહે.પ્લોટ નં.૩૩, ૫૦ વારીયા,
એસ.ટી. વર્કશોપ સામે, ચિત્રા,
ભાવનગર.

વિરૂદ્ધ

સામાવાળા :-

૧. શ્રી સરકાર,
(તે તેની નોટિસ મુખ્ય જિલ્લા સરકારી વકીલશ્રી મારફત બજાવવી)
૨. હરદેવસિંહ જેઠુભા ગોહીલ,
ઉ.વ.આ.૫૮, ધંધો : વેપાર,
રહે.નિર્મળનગર, ભાવનગર.

બાબત : સી.આર.પી.સી. કલમ ૩૭૪(૩) મુજબ ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડી.મેજી.શ્રીની કોર્ટના ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામે તા.૨૮/૦૨/૨૦૨૫ ના રોજ કરેલ સજાના હુકમ સામે અપીલ.

અપીલવાળા તરફે : વિધવાન વકીલ શ્રી કે.એ.વ્યાસ (એલએડીસી)
સામાવાળા નં.૧ તરફે : વિધવાન એ.પી.પી.શ્રી એમ.એચ.મહેતા
સામાવાળા નં.૨ તરફે : વિધવાન વકીલ શ્રી પી.પી.જાડેજા

-:: ચૂકા ઈ ::-

૧. હાલની અપીલ ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટશ્રીએ ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામમાં ધી નેગોશિએબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુનામાં આરોપીને ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતાની કલમ ૨૫૫(૨) મુજબ તકસીરવાન ઠરાવી છ માસની સાદી કેદની સજા અને રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- દંડ પેટે જમા કરાવવા, જે રકમ ક્રિ.પ્રો.કોડ કલમ ૩૫૭(૧) અન્વયે ફરિયાદીને વળતર તરીકે ચુકવી આપવી અને જો આરોપી દંડની રકમ ભરપાઈ ન કરે તો આરોપીએ વધુ બે માસની સાદી કેદની સજા ભોગવવાનો હુકમ કરેલ, તે હુકમથી નારાજ થઈ હાલના અપીલવાળાએ (મુળ આરોપીએ) સી.આર.પી.સી. કલમ ૩૭૪(૩) મુજબ દાખલ કરેલ છે.
૨. નોટીસ કરતા સામાવાળા નં.૧ તરફે વિધવાન એ.પી.પી.શ્રી એમ.એચ.મહેતા તેમજ સામાવાળા નં.૨ તરફે વિધવાન વકીલ શ્રી પી.પી.જાડેજા હાજર થયેલ છે.
૩. સરળતા ખાતર હવે પછી સદર ચૂકાદામાં સદર અપીલના કામના પક્ષકારોને તેઓના નીચેની અદાલતના મુળ ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામે જે સ્ટેટસમાં હતાં તે જ રીતે એટલે કે અપીલવાળાને 'આરોપી' તથા સામાવાળા નં.૨ ને 'ફરિયાદી' તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.
૪. ફરિયાદીએ ભાવનગરના વિધવાન ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટશ્રીની કોર્ટમાં ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ દાખલ કરેલ તે કેસની હકીકત ટૂંકમાં એવી છે કે, ફરિયાદી ભાવનગર મુકામે સાંઈનાથ રેસ્ટોરન્ટના નામે વેપાર કરે છે અને આરોપી ફરિયાદીની રેસ્ટોરન્ટમાં બે વર્ષ અગાઉ કામ કરી ગયેલ. આરોપીએ તેના પિતાના અવસાન તથા ઘરના નાના મોટા પ્રસંગો તેમજ વ્યવહારના કામે બજારમાંથી ઉંચા વ્યાજે રકમ લીધેલ હોય તેમાંથી

નીકળવા ફરિયાદી પાસેથી કટકે કટકે આરોપીએ તા.૮/૪/૨૦૧૫ થી તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ દરમ્યાન કુલ રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- હાથઉછીના લીધેલ અને તમો જ્યારે ઉપરોક્ત રકમ માંગો ત્યારે હું તે રકમ તમોને તરત જ ચુકવી આપીશ તેવો વિશ્વાસ અને ભરોસો આપેલ. ત્યારબાદ ફરિયાદીએ આરોપી પાસે હાથઉછીની રકમ પરત માંગતા આરોપી ધ્વારા ફરિયાદીને વ્યવહારોના લેણાની જવાબદારી અદા કરવાના હેતુથી રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- નો તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ ના રોજનો ચુકો બેન્ક, ભાવનગર પરા શાખાનો ચેક નં.૯૪૨૪૨૧ એવા વચન અને વિશ્વાસે આપેલ કે તમોને આપવાનો રકમનો હું આ ચેક આપુ છું. જે તમો તમારા ખાતામાં નાખશો એટલે તમોને તે રકમ મળી જશે, જેથી ફરિયાદીએ તે ચેક સ્વીકારી પોતાની એસ.બી.આઈ. બેન્ક, નિર્મળનગર શાખા ભાવનગરમાં નાખતા તે ચેક તા.૧૧/૧/૨૦૧૬ નાં રોજ 'ઈન્ડ ઈનસફીશીયન્ટ' નાં શેરા સાથે પરત ફરેલ. જેથી ફરિયાદીએ તા.૧૫/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ તેમના વકીલ મારફતે આરોપીને રજી.એ.ડી. થી નોટીસ આપેલ, જે નોટીસ આરોપીને બજી જવા છતાં ફરિયાદીને સામાવાળાએ ચેક મુજબની કોઈ રકમ ચૂકવેલ નથી. જેથી ફરિયાદી ધ્વારા આરોપી વિરુદ્ધ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ અન્વયે ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

૫. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ફરિયાદ પક્ષે આરોપી સામેના કેસની હકીકતો પુરવાર કરવા માટે નીચે મુજબનો મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો રજૂ કરેલો છે.

મૌખિક પુરાવો :-

ક્રમ	વિગત	આંક
૧	ફરિયાદીનું પુરાવારૂપી સોગંદનામું	૯

દસ્તાવેજી પુરાવો :-

ક્રમ	વિગત	આંક
૧	અસલ ચેક	૩૦
૨	રીટર્ન મેમો	૩૧
૩	પોસ્ટની પાવતી	૩૨
૪	ડીમાન્ડ નોટીસ	૩૩
૫	આરોપીનો જવાબ	૩૪

૬. ત્યારબાદ સદર કેસ ચાલી જતાં ભાવનગરના બીજા વિધવાન ચોથા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટશ્રીએ ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામમાં ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુનામાં ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતાની કલમ ૨૫૫(૨) મુજબ તકસીરવાન ઠરાવી છ માસની સાદી કેદની સજા અને રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- દંડ પેટે જમા કરાવવા, જે રકમ ફિ.પ્રો.કોડ કલમ ૩૫૭(૧) અન્વયે ફરિયાદીને વળતર તરીકે ચુકવી આપવી અને જો આરોપી દંડની રકમ ભરપાઈ ન કરે તો આરોપીએ વધુ બે માસની સાદી કેદની સજા ભોગવવાનો હુકમ કરેલ છે.
૭. અપીલવાળા/મુળ આરોપી તરફે વિધવાન વકીલશ્રી દલીલ કરતા જણાવે છે કે, ટ્રાયલ કોર્ટનો હુકમ ભૂલભરેલો તથા ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ અન્વયે આદેશાત્મક જોગવાઈઓ વિરુદ્ધનો છે તેથી રદ જવાને પાત્ર છે. ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવાનું યોગ્ય રીતે અર્થઘટન કરેલ નથી. અપીલવાળા વિરુદ્ધ સામાવાળાનું નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટના કાયદા અન્વયેનું કોઈ કાયદેસર વસૂલવાપાત્ર દેવુ કે કોઈ કાયદેસરનું લેણું હોવાની હકીકત સાબિત કરી શકેલ નથી. મુળ ફરિયાદીએ સપ્રેશન ઓફ ફેક્ટસના આધારે ફરિયાદ કરેલ છે તેથી ફરિયાદની હકીકત માની

શકાય નહિ. જેથી ટ્રાયલ કોર્ટનો હુકમ રદ કરી અપીલવાળાને નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવા જોઈએ.

૮. સામાવાળા નં.૧ તરફે વિધવાન એ.પી.પી.શ્રી તથા સામાવાળા નં.૨ તરફે વિધવાન વકીલ શ્રી દલીલ કરતા જણાવે છે કે, વિધવાન ટ્રાયલ કોર્ટે તેમની સમક્ષ પડેલ પુરાવાઓનું યોગ્ય રીતે અર્થઘટન કરેલ છે અને તપાસાયેલ સાહેદ તેમજ રજૂ થયેલ દસ્તાવેજી પુરાવાથી ફરિયાદ પક્ષના કેસને સંપૂર્ણપણે સમર્થન પ્રાપ્ત થતું હોય ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટશ્રીએ પુરાવો ધ્યાને લઈ જે હુકમ કરેલ છે તે યોગ્ય અને વાજબી હોય તેમાં હસ્તક્ષેપ કરવો આવશ્યક ન હોય અપીલવાળાની અપીલ રદ કરવી જોઈએ. વધુમાં તેઓ દલીલ કરે છે કે, પુરાવો ધ્યાને લેતા આરોપીએ ફરિયાદ મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાનું સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે, તે સંજોગોમાં ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ફરિયાદ પક્ષ આરોપી સામેનો કેસ પુરવાર કરવામાં સફળ થયેલ હોય ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટશ્રીએ કરેલ હુકમ કાયમ રાખવો જોઈએ.

૯. બંને પક્ષના વિધવાન વકીલશ્રીની દલીલો, ટ્રાયલ કોર્ટનો ચૂકાદો તથા ટ્રાયલ કોર્ટનું રેકર્ડ વંચાણે લેતા હાલની અપીલના નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દા ઉપસ્થિત થાય છે.

૧. શું અપીલવાળા સાબિત કરે છે કે, ટ્રાયલ કોર્ટનો હુકમ ગેરકાયદેસર તેમજ કાનૂની જોગવાઈઓ વિરુદ્ધનો છે અને તેમાં હસ્તક્ષેપને પાત્ર છે?

૨. શું હુકમ ?

૧૦. ઉપરોક્ત મુદ્દા પરત્વે મારા નિર્ણય નીચે મુજબ છે.

૧. નકારમાં.

૨. આખરી હુકમ મુજબ.

-:: કા ર ણો ::-

મુદ્દા નં.૧ :-

૧૧. પુરાવાના કાયદા અનુસાર જે પક્ષકાર જે હકીકત સાથે કોર્ટ સમક્ષ આવેલ હોય તે હકીકત પુરવાર કરવાની જવાબદારી તે પક્ષકારના શીરે રહે છે. ચેક પરત ફર્યાના કેસમાં પુરાવો રજૂ થયા બાદ ફરિયાદીની તરફેણમાં પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૧૧૮ અને ૧૩૯ પ્રમાણેનું અનુમાન કરવું પડે અને તે માટે સૌપ્રથમ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ નાં તત્વો પુરવાર થાય છે કે કેમ તે ધ્યાને લેવું પડે. હાલના કેસમાં આરોપી વિરુદ્ધનો આક્ષેપ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ ના ગુના સબંધેનો મુકવામાં આવેલ છે, જેમાં કલમ ૧૩૮ મુજબના તત્વો પુરવાર થાય છે કે કેમ તે ધ્યાને લેવું પડે.

કલમ ૧૩૮ : ખાતામાં અપુરતા ભંડોળ વિગેરેને કારણે ચેકનો અસ્વીકાર :

સમગ્ર રીતે અથવા અંશતઃ કોઈપણ દેવું કે અન્ય જવાબદારી અદા કરવા માટે કોઈ વ્યક્તિ, પોતે નિભાવતો હોય તેવા ખાતા ઉપરનો ચેક, એ ખાતામાંથી બીજી વ્યક્તિને નાણાની ચૂકવણી કરવા માટે બેન્કરને લખે અને એવા ચેકની ચૂકવણી કર્યા વિના બેન્ક એ પરત કરે, કારણકે એ ખાતામાંની જમા રકમ ચેકના સ્વીકાર માટે અપુરતી છે અથવા તો બેન્ક સાથે સમજૂતિથી કરેલી વ્યવસ્થા કર્યા પ્રમાણે ચેકની રકમ એ રકમ કરતાં વધુ છે, ત્યારે આવી વ્યક્તિએ ગુનો કર્યો ગણાશે, અને આ કાયદાની કોઈ અન્ય જોગવાઈઓને બાધ ન આવે તેમ તેને "બે વર્ષ" સુધીની કેદની શિક્ષા અથવા ચેકની રકમથી બમણી રકમ સુધીનો દંડ અથવા બંને કરવામાં આવશે. પરંતુ એમ ઠરાવ્યું છે કે, :

(એ) જ્યાં સુધી ચેક લખ્યાની તારીખથી છ માસ અથવા તે કાયદા માન્ય હોય તે મુદત એ બેમાંથી જે વહેલી હોય તે મુદતમાં તેવો ચેક બેન્કમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હોય,

(બી) જ્યાં સુધી તે ચેકનો પેઈ અથવા તો ચથાકમધારક, જેમ હોય તેમ, તે ચેક વણચૂકવ્યો પરત આવ્યાની બેન્ક

તરફથી તેને માહિતી મળ્યાનાં "૩૦ દિવસ" ની અંદર તે ચેક લખનારને લેખિત નોટીસ આપીને તેવી રકમની ચૂકવણીની માંગણી કરે નહીં અને

(સી) જ્યાં સુધી એવો ચેક લખનાર, ચેકના નાણા લેનાર પેઇને અથવા તે ચેકમાં યથાનુક્રમ ધારકને જેમ હોય તેમ ઉપરોક્ત નોટીસ મળ્યાના પંદર દિવસમાં એ રકમની ચૂકવણી કરવામાં નિષ્ફળ જાય નહિ ત્યાં સુધી આ કલમમાંનું કશું જ લાગુ પડશે નહિ.

ખુલાસો: આ કલમના હેતુઓ માટે દેવુ અથવા અન્ય જવાબદારી એટલે કાયદેસર રીતે જેનો અમલ કરાવી શકાય તેવુ દેવુ અથવા અન્ય જવાબદારી એવો થાય છે.

૧૧.૧. આમ, નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ નો ગુનો પુરવાર થવા માટે આવશ્યક તત્વો નીચે મુજબ છે.

- (૧) ચેક પોતાની જવાબદારી પુરી કરવા આપ્યો હોવો જોઈએ.
- (૨) ચેક અપૂરતા બેલેન્સને કારણે પરત આવ્યો હોવો જોઈએ.
- (૩) કલમ ૧૩૮ માં જણાવ્યા મુજબ ચેક ધારણ કરનારે ચેક લખનારને ૩૦ દિવસમાં નોટીસ આપી હોવી જોઈએ.
- (૪) કલમ ૧૩૮ માં જણાવ્યા મુજબ નોટીસ બજવાના ૧૫ દિવસમાં ચેક લખનાર તે રકમ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગયો હોવો જોઈએ.

૧૧.૨. ઉપરોક્ત આવશ્યક તત્વો પૂર્ણ થાય તો ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ અન્વયેનો ગુનો બન્યાનું કહેવાય અને ત્યારબાદ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૯ તથા કલમ ૧૧૮ મુજબનું ધારકની તરફેણમાં અનુમાન થાય.

કલમ ૧૩૯ ધારકની તરફેણમાં અનુમાન :

જ્યાં સુધી વિપરીત પુરવાર કરવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી એમ અનુમાન કરવામાં આવશે કે ચેકના ધારકે કલમ ૧૩૮ માં

જણાવેલ ચેક કોઈપણ દેવુ અથવા અન્ય જવાબદારીને પુરેપુરી રીતે અથવા અંશતઃ દેવા માટે મેળવ્યો હતો.

નોંધ :- પાછો ફરેલ એ વર્તમાન દેવુ કે જવાબદારી પ્રત્યે હતો તેવુ અનુમાન કરવામાં આવશે. એથી વિરુદ્ધ પુરવાર કરવાનો બોજો એટલે કે આપેલા ચેક કોઈ દેવા પ્રત્યે કે જવાબદારી પ્રત્યે ન હતો એ ચેકના આપનાર ઉપર છે.

કલમ ૧૧૮ વટાઉખત વિશે માની લેવાની બાબત:

એથી વિરુદ્ધનું સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી નીચે પ્રમાણે માની લેવામાં આવશે.

- (ક) **અવેજ વિશે :** દરેક ખત વટાઉખત અવેજને માટે કરી આપ્યુ અથવા લખી આપ્યુ હતું અને એવુ દરેક ખત જ્યારે તે સ્વીકારવામાં આવ્યુ હોય, તેના ઉપર શેરો કરી આપવામાં આવ્યો હોય, તે વટાવવામાં આવ્યુ હોય અથવા તબદીલ કરવામાં આવ્યુ હોય ત્યારે તે અવેજને માટે સ્વીકાર્યુ હતું તેના ઉપર શેરો કરી આપ્યો હતો, તે વટાવ્યુ હતું અથવા તબદલી કર્યુ હતું.
- (ખ) **તારીખ વિશે :** જેના ઉપર તારીખ હોય તેવુ દરેક વટાઉખત તે તારીખે કરી આપ્યુ અથવા લખી આપ્યુ હોય.
- (ગ) **સ્વીકારનાર સમય વિશે :** સ્વીકારાયેલું દરેક વિનિમયપત્ર તેની તારીખ પછી અને તે પાક્યાની તારીખ પહેલા વાજબી સમયમાં સ્વીકારવામાં આવ્યુ હતું.
- (ઘ) **તબદીલનાં સમય વિશે :** કોઈ વટાઉખતની દરેક તબદીલી તે ખત પાકવાની તારીખ પહેલા થઈ હતી.
- (ચ) **શેરાઓના ક્રમ વિશે :** કોઈ વટાઉખત ઉપર કરેલા હોવાનું જણાતા શેરા તે ખત ઉપર જે ક્રમમાં કરેલા જણાતા હોય તે ક્રમમાં કરેલા હતા.
- (છ) **સ્ટેમ્પ વિશે :** ખોવાઈ ગયેલી પ્રોમીસરી નોટ, વિનિમયપત્ર અથવા ચેક ઉપર રીતસર સ્ટેમ્પ લગાડેલો હતો.

(જ) ધારક યથાક્રમ ધારક છે એમ માની લેવા વિશે : કોઈ વટાઉખતનો ધારક યથાક્રમ ધારક છે એમ માની લેવું સિવાય કે, તે ખત તેના કાયદેસરના માલિક પાસેથી અથવા તેનો કાયદેસરનો હવાલો ધરાવતી વ્યક્તિ પાસેથી કોઈ ગુનો કરીને અથવા કપટથી મેળવવામાં આવ્યું હોય અથવા તે ખત કરી આપનાર અથવા સ્વીકારનાર પાસેથી કોઈ ગુનો કરીને અથવા કપટથી અથવા ગેરકાયદેસર અવેજને બદલે મેળવવામાં આવ્યું હોય ખતનો ધારક પોતે યથાક્રમ ધારક છે એમ સાબિત કરવાનો બોજો તેના ઉપર છે.

૧૨. ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામે રજૂ પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરવામાં આવે તો ફરિયાદીએ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ આંક ૮ ના પુરાવારૂપી સોગંદનામામાં પોતાની ફરિયાદ હકીકતને અનુરૂપ જુબાની આપેલ છે અને ફરિયાદી ધ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ આંક ૩૦ થી અસલ ચેક, આંક ૩૧ થી રીટર્ન મેમો, આંક ૩૨ થી પોસ્ટની રસીદ, આંક ૩૩ થી ડીમાન્ડ નોટીસ તથા આંક ૩૪ થી આરોપીનો જવાબ રજૂ કરેલ છે. આમ, આરોપીએ ફરિયાદીની કાયદેસરની લેણી રકમ ચૂકવી આપેલ ન હોય હાલની ફરિયાદ કરેલ છે તથા રજૂ કરેલ દસ્તાવેજોને સમર્થન આપેલ છે. જે સંદર્ભે આરોપીએ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થઈ ફરિયાદીએ તેમની રેસ્ટોરન્ટને લગતો તેમજ આરોપી તેમને ત્યાં કામ કરતા હોય અને તેમને પગાર ચુકવતા હોય અને તેઓને ઉપાડ તરીકે કોઈ રકમ આપેલ હોય તેવું દર્શાવતા આવક-જાવકના કોઈ હિસાબની નોંધ કરેલ હોય તેવો કોઈ પુરાવો રજૂ રાખેલ નથી તેમજ આરોપીને કટકે કટકે જે રકમ આપેલ તે કઈ તારીખે આપેલ, કેટલી આપેલ તે બાબતનો કોઈ આધાર પુરાવો રજૂ કરેલ નથી તેમજ ફરિયાદીએ આરોપી પાસેથી સીક્યોરીટી પેટે મેળવેલ ચેકનો દુરુપયોગ કરી આરોપી સામે ખોટી ફરિયાદ કરેલ છે.

ફરિયાદીએ ચેક આશરે ૭૯ દિવસ પછી વટાવવા માટે રજૂ કરેલ છે અને આટલા લાંબા સમય બાદ ચેક ડીપોઝીટ કરવાનો કોઈ ખુલાસો કરેલ નથી તે બાબતે મુખ્યત્વે બચાવ લીધેલ છે.

૧૨.૧. ઉપરોક્ત હકીકતે ફરિયાદ હકીકત જોવામાં આવે તો ફરિયાદમાં આરોપીએ ફરિયાદીને તેમની લેણી રકમની ચૂકવી આપવાની જવાબદારી પેટે તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ ના રોજનો ચુકો બેન્ક, ભાવનગર પરા શાખાનો ચેક નં.૯૪૨૪૨૧, રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- નો આપેલાનું જણાવેલ છે. તેની સાથે આંક ૩૦ થી રજૂ થયેલ તકરારી ચેક ધ્યાને લેતા તે ફરિયાદીના નામજોગ રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- નો આરોપીએ પોતાની ચુકો બેન્ક, ભાવનગર પરા શાખાના ખાતા નં.૨૬૩૦૧૧૦૦૨૧૬૬૮ નો ચેક નં.૯૪૨૪૨૧ તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ ના રોજનો આપેલ હોવાનું જણાય છે. આમ, ઉપરોક્ત ચેકમાં ફરિયાદીએ તમામ હકીકત જેવી કે ચેક નંબર, ચેકની રકમ, આરોપી જે બેન્કમાં તેમનું ખાતું ધરાવે છે તે બેન્કનું નામ, ફરિયાદીના નામજોગ લખી આપેલ ચેક બધુ સમાન છે, તે સંજોગોમાં આરોપીનો કોઈ બચાવ ટકી શકે તેમ નથી.

૧૩. વધુમાં, આ કામે ફરિયાદીના કેસ મુજબ ફરિયાદીએ આરોપીને હાથઉછીના આપેલ તેની ચૂકવણી પેટે આરોપીએ ફરિયાદવાળો ચેક નં.૯૪૨૪૨૧ આપેલ. જે ચેક ફરિયાદીએ તેમની સ્ટેટ બેન્ક ઓફ ઈન્ડિયા, નિર્મળનગર શાખામાં રજૂ કરતા સદર ચેક તા.૧૧/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ 'ઈન્ડ ઈનસફીશીયન્ટ' ના શેરા સાથે પરત ફરેલ. ત્યારબાદ ફરિયાદીએ આરોપીને તા.૧૫/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ રજી.પોસ્ટ એ.ડી.થી નોટીસ મોકલાવેલ. જે નોટીસ આરોપીને બજી જવા છતાં આરોપીએ ફરિયાદીની કાયદેસરની લેણી રકમ ચૂકવેલ નથી જેથી ફરિયાદીએ હાલની ફરિયાદ દાખલ કરેલ છે. હાલના કેસની હકીકત જોવામાં આવે તો ફરિયાદવાળો ચેક તેની વેલીડિટી પીરીયડમાં બેન્કમાં વટાવવા માટે રજૂ કરવામાં આવેલ છે. રજૂ થયેલ રીટર્ન મેમો ધ્યાને લેતા તેમાં ચેક નંબર, એમાઉન્ટ, ચેક

પરત ફરવાનું કારણ વિગેરે તમામ હકીકતો દર્શાવવામાં આવેલ છે ત્યારે આ ચેક રીટર્ન મેમો ખરો હોવાનું પ્રથમદર્શનીય જણાઈ આવે છે. જો આરોપી પક્ષ તેનાથી વિરુદ્ધની હકીકત પુરવાર કરવા માંગતા હોય તો આરોપીએ આ અન્વયે તેમનો બચાવ પુરવાર કરવો જોઈતો હતો.

૧૪. આમ, તમામ સંજોગોમાં આરોપી તરફથી આંક ૩૦ થી અપાયેલ ચેક આરોપીએ ફરિયાદી પાસેથી હાથઉછીની લીધેલ રકમના અનુસંધાને કાયદેસરની જવાબદારી પરીપૂર્ણ કરવા માટે આપેલ હોવાનું પુરવાર થાય છે. ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૧૮ અને ૧૩૯ ના કાયદામાં સૂચવેલ અનુમાનો સ્વીકાર્ય હોય તેવા મૌખિક કે દસ્તાવેજી પુરાવાના આધારે ખંડન કરવાની જવાબદારી આરોપીની છે અને તે માટે આરોપીએ સ્પષ્ટ અને વિશ્વસનીય માન્ય રાખી શકાય તેવો ખંડનાત્મક પુરાવો આપવો જોઈએ. નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટ ધ્વારા એ.આઈ.આર. ૨૦૧૫ એસ.સી. ૨૨૪૦ પેજ પરના T. Vasanthakumar Vs. Vijay Kumari ના ચૂકાદામાં રીલેવન્ટ પેરા ૮,૯,૧૦ માં નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવેલ છે.

8. We have heard the learned counsel appearing for the appellant as also the learned counsel appearing for the respondent. The complainant has alleged that the money (loan) was advanced to the defendant on 20-05-2006 in relation to which the cheque was issued to him by the defendant on 16-01-2007. The cheque was for Rs.5 lakhs only, bearing No.822408. It is of great significance that the cheque has not been disputed nor the signature of the defendant on it. **There has been some controversy before us with respect to Section 139 of Negotiable Instruments Act as to whether complainant has to prove existence of a legally enforceable debt before the presumption under Section 139 of the Negotiable Instruments Act starts operating and burden shifts to the accused.** Section 139 reads as follows:

“139. Presumption in favour of the holder-It shall be presumed, unless the contrary is proved, that the holder of a cheque received the cheque of the nature referred to in Section 138 for the discharge, in whole or in part, of any debt or other liability.”

9. This Court has held in its three judge bench judgment in Rangappa v. Sri Mohan, (2010) 11 SCC 441:

“**The presumption mandated by Section 139 includes a presumption that there exists a legally enforceable debt or liability.** This is of course in the nature of a rebuttable presumption and it is open to the accused to raise a defence wherein the existence of a legally enforceable debt or liability can be contested. However, there can be no doubt that there is an initial presumption which favours the respondent complainant.”

10. Therefore, **in the present case since the cheque as well as the signature has been accepted by the accused respondent, the presumption under Section 139 would operate. Thus, the burden was on the accused to disprove the cheque or the existence of any legally recoverable debt or liability.** To this effect, the accused has come up with a story that the cheque was given to the complainant long back in 1999 as a security to a loan; the loan was repaid but the complainant did not return the security cheque. According to the accused, it was that very cheque used by the complainant to implicate the accused. However, it may be noted that the cheque was dishonoured because the payment was stopped and not for any other reason. This implies that the accused had knowledge of the cheque being presented to the bank, or else how would the accused have instructed her banker to stop the payment. Thus, the story brought out by the accused is unworthy of credit, apart from being unsupported by any evidence.

૧૫. આરોપી તરફે ફરિયાદીએ તેમની રેસ્ટોરન્ટને લગતો તેમજ આરોપી તેમને ત્યાં કામ કરતા હોય અને તેમને પગાર ચુકવતા હોય અને તેઓને ઉપાડ તરીકે કોઈ રકમ આપેલ હોય તેવું દર્શાવતા આવક-

જાવકના કોઈ હિસાબની નોંધ કરેલ હોય તેવો કોઈ પુરાવો રજૂ રાખેલ નથી તેમજ આરોપીને કટકે કટકે જે રકમ આપેલ તે કઈ તારીખે આપેલ, કેટલી આપેલ તે બાબતનો કોઈ આધાર પુરાવો રજૂ કરેલ નથી તેમ જણાવી મુળ ફરિયાદી પોતાની ફરિયાદમાં કે પુરાવામાં લેણાની કાયદેસરતા બાબતના કોઈ પુરાવા રજૂ કરી શકેલ નથી તેવો બચાવ લીધેલ છે. પરંતુ તેવા કોઈ હિસાબ કે પુરાવા રજૂ નહિ કરવા માત્રથી ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે કોઈ નાણાકીય વ્યવહાર થયેલ જ નથી તેવું માની શકાય નહિ. નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતનાં રોહીતભાઈ જીવણલાલ પટેલ વિ. ગુજરાત રાજ્ય, ક્રિમિનલ અપીલ નં.૫૦૮/૨૦૧૯ ના ચૂકાદામાં એવું ઠરાવેલ છે કે, જ્યારે કોર્ટ કલમ ૧૩૯ મુજબ અનુમાન દોરે છે અને આરોપી તે અનુમાનનું ખંડન કરી શકતા નથી ત્યારે ફરિયાદીની આવકના સ્ત્રોત જેવા પરિબળ સુસંગત નથી. હાથ ઉપરના કિસ્સામાં તકરારી ચેક ખરેખર કાયદેસરના લેણા પેટે આપેલ ન હતો તે પુરવાર કરવાનો બોજો આરોપીના શરિ છે અને આરોપી કલમ ૧૩૯ નાં અનુમાનનું ખંડન થાય તેવો પોતાનો બચાવ પ્રોબેબલી પણ પુરવાર કરી શકેલ નથી ત્યારે આરોપીની ઉપરોક્ત દલીલ ટકવાપાત્ર નથી.

૧૫.૧. આરોપી તરફે સીક્યોરીટી પેટે આપેલા ચેકોનો દુરુપયોગ કરેલાનો તેમજ ફરિયાદીએ ચેક આશરે ૭૯ દિવસ પછી વટાવવા માટે રજૂ કરેલ છે અને આટલા લાંબા સમય બાદ ચેક ડીપોઝીટ કરવાનો કોઈ ખુલાસો કરેલ નથી તે બાબતે બચાવ લીધેલ છે. પરંતુ સદર કામે ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ થયેલ પુરાવો જોતા આરોપીએ ચેક પરની સહી તેમની નથી તેવી કોઈ તકરાર લીધેલ નથી કે ચેક રીટર્ન મેમો બાબતે કે ચેક રીટર્નનાં કારણ બાબતે કોઈ તકરાર લીધેલ નથી. વધુમાં આરોપી ધ્વારા તેમની સહીવાળો ચેક ફરિયાદી પાસે કેવી રીતે ગયેલ તે બાબતનો કોઈ ઠોસ બચાવ રેકર્ડ પર લાવવામાં આવેલ નથી કે તે બાબતે કોઈ ખુલાસો આરોપીએ કરેલ નથી. વધુમાં આંક ૩૦ વાળો ચેક ધ્યાને લેતા તે તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ ની તારીખનો છે તથા

ફરિયાદી ધ્વારા તે ચેક તા.૦૮/૦૧/૨૦૧૬ નાં રોજ તેની કાયદેસરના સમયગાળા દરમ્યાન તેમના બેન્ક એકાઉન્ટમાં વટાવવા માટે રજૂ કરવામાં આવેલ છે. તે સંજોગોમાં ફરિયાદીએ ચેક આશરે ૭૯ દિવસ પછી વટાવવા માટે રજૂ કરેલાનો બચાવ ટકી શકતો નથી. વધુમાં સદર અપીલના કામે નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટનાં ડી.એમ.દસાવારાજ વિ. શ્રીનીવાસ દત્તાનો ચૂકાદો ધ્યાને લેતા જ્યારે આરોપીએ ચેક આપેલ હોય તો તેવો ચેક જવાબદારી માટે આપેલ હોવાનાં પ્રાથમિક અનુમાનને સમર્થન મળે છે અને ચેક આરોપીએ આપેલ નથી તેવો કોઈ બચાવ લીધેલ નથી. વધુમાં તકરારી ચેક જોતા ચેકમાં કરવામાં આવેલ સહી મુળ આરોપીની નહિ હોવા અંગે પણ કોઈ તકરાર લેવામાં આવેલ નથી. ઉપરોક્ત હકીકતનાં અનુસંધાને **Rajendra V/S. Usharani, 2001 LW (Cri) 319; Satish Jayantilal Shah v/s. Pankaj Mashruwala, 1996 (2) GLR 751 and Jammu & Kashmir Bank v/s. Abhishek Mittal, 2012 2 Bankmann 494;** ના ચૂકાદામાં પ્રસ્થાપિત થયેલ સિદ્ધાંત ધ્યાને લેતા એવો કોઈ કાયદો નથી કે ચેક લખનાર વ્યક્તિએ ચેકની તમામ વિગતો પોતાના હસ્તાક્ષરમાં જ ભરવાની હોય. એકવાર ચેક પરની સહી નકારવામાં ન આવે અને ચેક પર તેની સહીઓ કબૂલ કરવામાં આવે, તો આરોપી આ આધાર પર તેની જવાબદારીમાંથી છટકી શકતો નથી કે તેના ધ્વારા તમામ જરૂરી વિગતો તેના પોતાના હસ્તાક્ષરથી ભરવામાં આવી નથી. એવું પણ માનવામાં આવે છે કે બેન્ક ચેક જારી કરનાર વ્યક્તિએ આમ કરવાના પરિણામોને સમજવું જોઈએ અને આવી વ્યક્તિ ફક્ત તેના આધારે જ તેની જવાબદારીમાંથી છટકી શકશે નહિ કે તેના ધ્વારા કોરો ચેક આપવામાં આવ્યો હતો. એકવાર આરોપીએ તેના ધ્વારા જારી કરાયેલ ચેક પર સહી કબૂલ કર્યા પછી આરોપી સિવાય અન્ય વ્યક્તિ ધ્વારા અન્ય વિગતો ભરવાનો પ્રશ્ન એકદમ અપ્રસ્તુત છે.

૧૫.૨. વધુમાં આરોપી ધ્વારા તેઓ સદર રકમ આપવા બંધાયેલ ન હોવાનું કે સદર ચેક તે આરોપીએ કાયદેસરના દેવાની ચૂકવણી માટે આપેલ

ન હોવા બાબતની કોઈ જ હકીકત રેકર્ડ પર લાવી શકેલ નથી તેમજ ફરિયાદી ધ્વારા જે ચેક રજૂ કરવામાં આવેલ છે તેમાં આરોપીની સહી નથી કે તે ચેક આરોપીના ખાતાનો નથી તેવી પણ કોઈ તકરાર લેવામાં આવેલ નથી. જ્યારે ચેક પરત ફરેલ હોવાની હકીકત સાબિત થાય ત્યારે આરોપીએ તેમના કેસનો બચાવ કરવો જરૂરી છે. આમ, સદર અપીલના કામે ટ્રાયલ કોર્ટના રેકર્ડ મુજબ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ થયેલ ઉપરોક્ત પુરાવો જોતા આંક ૯ નાં સોગંદનામાની વિગત મુજબનાં વ્યવહારનો સ્વીકાર થતો હોય અને કાયદેસરના લેણા પેટે તકરારી ચેક મુળ આરોપીએ આપેલ હોવાનું પ્રસ્થાપિત થતું હોય તેમજ તે ચેક રીટર્ન થયેલ હોવાનું અને લીગલ નોટીસ આપવા છતાં મુળ આરોપીએ ફરિયાદીની કાયદેસરની લેણી રકમ ચૂકવી આપેલ ન હોવાનું રેકર્ડ ઉપર આવતું હોય તે સંજોગોમાં ધી નેગોશિએબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૯ તથા ૧૧૮ મુજબનું અનુમાન ફરિયાદીનાં અને ચેકનાં સમર્થનમાં જતું હોય તેને ડીસ્ચાર્જ કરવાનો બોજો આરોપી ઉપર છે, જે ડીસ્ચાર્જ કરવામાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ આરોપી સદંતર નિષ્ફળ નીવડેલ છે તે સંજોગોમાં ધી નેગોશિએબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૯ તથા ૧૧૮ નું અનુમાન ફરિયાદીના સમર્થનમાં હોય તેવા સંજોગોમાં ઉપરોક્ત ચર્ચા કર્યા મુજબ ફરિયાદીનું કાયદેસરનું બાકી લેણુ ડ્યુ હોવાનું જણાઈ આવે છે તથા આરોપીએ જ્યારે ચેક આપેલ હોય ત્યારે કાયદાનું અનુમાન ફરિયાદીની તરફેણમાં રહે છે સિવાય કે વિરુદ્ધનું આરોપી તરફેણ પુરવાર કરવામાં આવે. તેમજ ચેકમાં સહી આરોપીની નથી તેવો કોઈ વિરુદ્ધનો પુરાવો રજૂ થયેલ ન હોય તેવા સંજોગોમાં ચેકમાં આરોપીની સહી તે ચેકની આરોપીની જવાબદારી તરફ દોરી જાય છે, તેવા સંજોગોમાં આરોપી સામે કાયદાકીય અનુમાન ધી નેગોશિએબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૯ તથા ૧૧૮ મુજબ ડ્રો કરવાનું રહે છે.

૧૬. આમ, જ્યારે ચેક ઉપરની આરોપીની સહીને પડકારવામાં આવેલ નથી તે સંજોગોમાં ધી નેગોશિએબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૧૮

તથા ૧૩૯ મુજબનાં અનુમાન ઉભા થાય છે અને તે મુજબ આરોપીએ વાદગ્રસ્ત ચેક કાયદેસરના દેવાની ચૂકવણી પેટે જ આપેલો હતો તેમ માનવાનું રહે છે. આમ, ફરિયાદીએ પોતાની પ્રાથમિક જવાબદારી પૂર્ણ કરેલ છે અને તેવું સાબિત કરેલ છે કે તેઓનું કાયદેસરનું લેણું આરોપી પાસે અસ્તીત્વમાં હતું. જે સંદર્ભે આરોપીએ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ફરિયાદીની ઉલટ તપાસ કરેલ છે, પરંતુ તેમાં તે સંદર્ભે કોઈ ખંડનાત્મક પુરાવો રજૂ કરેલ નથી. તે સંજોગોમાં ફરિયાદીના પુરાવારૂપી સોગંદનામામાં તેઓએ જણાવેલ હકીકતે ફરિયાદીને આરોપીએ રૂ.૧,૫૦,૦૦૦/- નો ચેક લખીને આપેલા તે હકીકત માનવાને કારણ રહે છે.

૧૬.૧. આ કામે ચેકમાંની આરોપીની સહી બાબતે આરોપી તરફે કોઈ વાંધો લીધેલ નથી કે લીગલી ડ્યુ એન્ડ પેએબલ એમાઉન્ટ નથી એવો કોઈ રીબર્ટલ પુરાવો રજૂ કરેલ નથી. આમ, નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે ઠરાવ્યા મુજબ જ્યારે ચેક તથા સહી આરોપીએ સ્વીકૃત કરેલ હોય ત્યારે ચેક કોઈ કાયદેસરનું લેણું કે જવાબદારી માટે આપવામાં આવેલ નથી તેવું પુરવાર કરવાની જવાબદારી આરોપીના શીરે છે. હાલના કેસમાં આરોપી જે બચાવ લઈને આવેલ છે તે એકટની કલમ ૧૩૯ નાં અનુમાનને ખંડન કરતો અને માન્ય રાખી શકાય તેવો વિશ્વસનીય પુરાવો નથી. આ કામમાં આરોપીએ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એકટની કલમ ૧૧૮, ૧૩૯ મુજબના ફરિયાદીની તરફેણનાં અનુમાનોને રીબર્ટ કરતો સંતોષકારક પુરાવો રજૂ કરેલ નથી અને અનુમાનોનું ખંડન કરેલ નથી. આ સંજોગોમાં આરોપીએ ફરિયાદીને આપેલ આંક રપ નો ચેક ફરિયાદીને કાયદેસરની લેણી થતી રકમ પેટે આપેલ હોવાનું નિ:શંકપણે પુરવાર થાય છે. આંક રપ નો ચેક પરત ફરેલ હોય અને ફરિયાદીને આરોપીએ નાણા ચૂકવેલ નથી જેથી ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એકટની કલમ ૧૩૮ ના તમામ તત્વો સાબિત થતાં હોય આરોપીએ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એકટની કલમ ૧૩૮ અન્વયેનો ગુનો કરેલાનું પુરવાર થાય છે.

૧૭. ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ અંગેના ગુનામાં કોર્ટે માત્ર આરોપીએ સદરહુ ચેક કોઈપણ દેવા કે અન્ય જવાબદારી અદા કરવા માટે આપેલ છે કે કેમ એટલુ જ જોવાનું રહેતું નથી, પરંતુ તેની સાથોસાથ ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮ નાં ગુનાના અન્ય તત્વો રેકર્ડ ઉપરથી સાબિત થાય છે કે કેમ તે હકીકત પણ ધ્યાને લેવાની રહે છે. સદરહુ હકીકત અંગે આંક ૩૦ નો ચેક જોવામાં આવે તો ફરિયાદવાળો ચેક નં.૯૪૨૪૨૧ ફરિયાદીએ તેમના બેન્ક ખાતામાં જમા કરાવતા સદર "ઈંડ ઈનસીફીશીયન્ટ" નાં શેરા સાથે તા.૧૧/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ પરત ફરેલ છે. ત્યારબાદ ફરિયાદીએ આરોપીને તા.૧૫/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ રજી.પોસ્ટ એ.ડી.થી વકીલ મારફતે નોટીસ મોકલાવેલ. તે ચેક તા.૨૨/૧૦/૨૦૧૫ ની તારીખનો છે તથા ફરિયાદી ધ્વારા તે ચેક તેની કાયદેસરના સમયગાળા દરમ્યાન તેમના બેન્ક એકાઉન્ટમાં વટાવવા માટે રજૂ કરવામાં આવેલ છે. વધુમાં રેકર્ડ ઉપર રજૂ થયેલ ફરિયાદીની બેન્કનો આંક ૩૧ નો રીટર્ન મેમો ધ્યાને લેતા ચેક "ઈંડ ઈનસીફીશીયન્ટ" નાં શેરા સાથે ચૂકવણી થયા વગર પરત થયેલ હોવાની હકીકત અને તેની જાણ ફરિયાદીને તેની બેન્ક ધ્વારા તા.૧૩/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ કરવામાં આવતા ફરિયાદી ધ્વારા નિયત ૩૦ દિવસની અંદર એટલે કે તા.૧૫/૦૧/૨૦૧૬ ના રોજ આરોપીને આંક ૩૩ ની ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમ ૧૩૮(બી) મુજબની સદરહુ ચેકની રકમની માંગણી કરતી નોટીસ રજી.પોસ્ટ એ.ડી.થી મોકલાવેલ હોવાનું અને તે નોટીસ આરોપીને બજી જતા આરોપીએ સદર નોટીસનો ઉડાઉ જવાબ આપી આરોપીએ સદર ચેક મુજબની રકમ નિયત સમય મર્યાદામાં એટલે કે નોટીસ મળ્યાના ૧૫ દિવસમાં ફરિયાદીને ન ચૂકવતા અને ફરિયાદીને કલમ ૧૩૮(સી) મુજબ ફરિયાદ કરવાનું કારણ ઉભુ થતાં ફરિયાદીએ હાલની ફરિયાદ કરેલ હોવાની હકીકત પણ રેકર્ડ ઉપરથી સાબિત થાય છે.

૧૮. આરોપી પક્ષે કલમ મુજબનાં અનુમાનોનું ખંડન કરતો પુરાવો રજૂ ન કરે ત્યાં સુધી આરોપી વિરુદ્ધ એકટની કલમ ૧૩૮ મુજબનો ગુનો પુરવાર માનવાનું રહે છે. નામ. સુપ્રીમ કોર્ટ ધ્વારા ૨૦૦૯(૨) જી.એલ.આર. ૧૨૪૦, સુપ્રીમ કોર્ટ, મેસર્સ કુમાર એક્ષપોર્ટ વિ. શર્મા કાર્પોરેશન ચૂકાદામાં પેરા ૧૧ નાં અનુમાનો કચારે કરી શકાય અને તે અનુમાનોનું ખંડન કરવાની જવાબદારી આરોપી કેવી રીતે નીભાવી શકે તે અંગે વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

para 11- The use of the phrase “until the contrary is proved” in Sec.118 of the Act and use of the words “unless the contrary is proved” in Sec. 139 of the Act read with definitions of “may presume” and “shall presume” as given in Sec. 4 of the Evidence Act, makes it at once clear that presumptions to be raised under both the provisions are rebuttable. When a presumption is rebuttable, it only points out that the party on whom lies the duty of going forward with evidence, on the fact presumed and when that party has produced evidence fairly and reasonably tending to show that the real fact is not as presumed, the purpose of the presumption is over. The accused in a trial under Sec. 138 of the Act has two options. He can either show that consideration and debt did not exist or that under the particular circumstances of the case the non-existence of consideration and debt is so probable that a prudent man ought to suppose that no consideration and debt existed. To rebut the statutory presumptions an accused is not expected to prove his defence beyond reasonable doubt as is expected of the complainant in a criminal trial. The accused may adduce direct evidence to prove that the note in question was not supported by consideration and that there was no debt or liability to be discharged by him. However, the Court need not insist in every case that the accused should disprove the non-existence of consideration and debt by leading direct evidence because the existence of negative evidence is neither possible nor contemplated. At the same time, it is clear that bare denial of the passing of the consideration and

existence of debt, apparently would not serve the purpose of the accused. Something which is probable has to be brought on record for getting the burden of proof shifted to the complainant. To disprove the presumptions, the accused should bring on record such facts and circumstances, upon consideration of which, the Court may either believe that the consideration and debt did not exist or their non-existence was so probable that a prudent man would under the circumstances of the case, act upon the plea that they did not exist. Apart from adducing direct evidence to prove that the note in question was not supported by consideration or that he had not incurred any debt or liability, the accused may also rely upon circumstantial evidence and if the circumstances so relied upon are compelling, the burden may likewise shift again on to the complainant. The accused may also rely upon presumptions of fact, for instance, those mentioned in Sec. 114 of the Evidence Act to rebut the presumptions arising under Sec. 118 and 139 of the Act. The accused has also an option to prove the non-existence of consideration and debt or liability either by letting in evidence or in some clear and exceptional cases, from the case set out by the complainant, that is, the bereavements in the complaint, the case set out in the statutory notice and evidence adduced by the complainant during the trial. Once, such rebuttal evidence is adduced and accepted by the Court, having regard to all the circumstances of the case and the preponderance of probabilities, the evidential burden shifts back to the complainant

ઉપરોક્ત ચૂકાદાને માનસહ વંચાણે લેતા અનુમાનોનું ખંડન કરી શકે તેવો પ્રોબેબલ બચાવ કે જે બચાવ આધારે અનુમાનોનું ખંડન થાય છે તેવું માનવા સામાન્ય બુદ્ધિશાળી માણસ પ્રેરાય તેવો પુરાવો આરોપી પક્ષે રજૂ કરવામાં આવેલ છે કે કેમ અથવા તો તેવો બચાવ આરોપી પક્ષે રેકર્ડ ઉપર લાવી શકેલ છે કે કેમ તે ધ્યાને લેવું પડે.

૧૯. વધુમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટનો 2023 LiveLaw (SC) 866, CRIMINAL APPEAL NO.3126-2023, Rajesh Jain versus Ajay Singh નો ચૂકાદો ધ્યાને લેતા તેમાં એવું ઠરાવેલ છે કે,

Negotiable Instruments Act, 1881 - Once the presumption under Section 139 was given effect to, the Courts ought to have proceeded on the premise that the cheque was, indeed, issued in discharge of a debt/liability. The entire focus would then necessarily have to shift on the case set up by the accused, since the activation of the presumption has the effect of shifting the evidential burden on the accused. The nature of inquiry would then be to see whether the accused has discharged his onus of rebutting the presumption. If he fails to do so, the Court can straightaway proceed to convict him, subject to satisfaction of the other ingredients of Section 138. If the Court finds that the evidential burden placed on the accused has been discharged, the complainant would be expected to prove the said fact independently, without taking aid of the presumption. The Court would then take an overall view based on the evidence on record and decide accordingly. (Para 55)

Negotiable Instruments Act, 1881 - When the Courts have concluded that the signature in the cheque has been admitted and its execution has been proved, then the Courts should inquire into either of the two questions: 1. Has the accused led any defense evidence to prove and conclusively establish that there existed no debt/liability at the time of issuance of cheque? 2. In the absence of rebuttal evidence being led the inquiry would entail: Has the accused proved the nonexistence of debt/liability by a preponderance of probabilities by referring to the ‘particular circumstances of the case? (Para 56)

Negotiable Instruments Act, 1881 - Once the accused adduces evidence to the satisfaction of the Court that on a preponderance of probabilities there exists no debt/liability in the manner pleaded in the complaint or the demand notice or the affidavit-

evidence, the burden shifts to the complainant and the presumption 'disappears' and does not haunt the accused any longer. The onus having now shifted to the complainant, he will be obliged to prove the existence of a debt/liability as a matter of fact and his failure to prove would result in dismissal of his complaint case. Thereafter, the presumption under Section 139 does not again come to the complainant's rescue. Once both parties have adduced evidence, the Court has to consider the same and the burden of proof loses all its importance. (Para 45)

Negotiable Instruments Act, 1881 - The fundamental error in the approach lies in the fact that the High Court has questioned the want of evidence on part of the complainant in order to support his allegation of having extended loan to the accused, when it ought to have instead concerned itself with the case set up by the accused and whether he had discharged his evidential burden by proving that there existed no debt/liability at the time of issuance of cheque. (Para 62)

Indian Evidence Act, 1872 - Burden of Proof - There are two senses in which the phrase 'burden of proof' is used in the Evidence Act. One is the burden of proof arising as a matter of pleading and the other is the one which deals with the question as to who has first to prove a particular fact. The former is called the 'legal burden' and it never shifts, the latter is called the 'evidential burden' and it shifts from one side to the other. (Para 29)

Indian Evidence Act, 1872; Section 101 and 102 - 'legal burden' and 'evidential burden' - The legal burden is the burden of proof which remains constant throughout a trial. It is the burden of establishing the facts and contentions which will support a party's case. If, at the conclusion of the trial a party has failed to establish these to the appropriate standards, he would lose to stand. The incidence of the burden is usually clear from the pleadings and usually, it is incumbent on the plaintiff or

complainant to prove what he pleaded or contends. On the other hand, the evidential burden may shift from one party to another as the trial progresses according to the balance of evidence given at any particular stage; the burden rests upon the party who would fail if no evidence at all, or no further evidence, as the case may be is adduced by either side. While the former, the legal burden arising on the pleadings is mentioned in Section 101 of the Evidence Act, the latter, the evidential burden, is referred to in Section 102 thereof. (Para 30)

Presumption - Presumptions of fact are inferences logically drawn from one fact as to the existence of other facts. Presumptions of fact are rebuttable by evidence to the contrary. Presumptions of law may be either irrebuttable (conclusive presumptions), so that no evidence to the contrary may be given or rebuttable. A rebuttable presumption of law is a legal rule to be applied by the Court in the absence of conflicting evidence. Among the class of rebuttable presumptions, a further distinction can be made between discretionary presumptions ('may presume') and compulsive or compulsory presumptions ('shall presume'). (Para 32)

Presumption - The Evidence Act provides for presumptions, which fit within one of three forms: 'may presume' (rebuttable presumptions of fact), 'shall presume' (rebuttable presumption of law) and conclusive presumptions (irrebuttable presumption of law). The distinction between 'may presume' and 'shall presume' clauses is that, as regards the former, the Court has an option to raise the presumption or not, but in the latter case, the Court must necessarily raise the presumption. If in a case the Court has an option to raise the presumption and raises the presumption, the distinction between the two categories of presumptions ceases and the fact is presumed, unless and until it is disproved. (Para 33)

૨૦. હાલના કેસમાં આરોપીની ફોજદારી જવાબદારી નક્કી કરવાની છે. અદાલત એ બાબત સાથે સહમત થાય છે કે, ધી નેગોશિએબલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટની કલમોનું અનુમાન ખંડનાત્મક છે અને આરોપીની વિરુદ્ધ ઉભા થયેલ અનુમાનનું ખંડન આરોપીએ તમામ શંકાઓથી પર રહીને સાબિત કરવાનું નથી પરંતુ શક્યતાના ધોરણે સાબિત કરવાનું છે. જો કે આ કેસમાં આરોપીએ તેની વિરુદ્ધ થયેલ અનુમાનનું ખંડન કરતો કોઈ પણ પુરાવો રજૂ કરેલ નથી. વધુમાં કેસની હકીકતો તેમજ કાયદાકીય જોગવાઈનું મૂલ્યાંકન કરતા આરોપી ધ્વારા ફરિયાદીને આંક ૩૦ વાળો ચેક કાયદેસરના દેવા અથવા તો યોગ્ય જવાબદારી અથવા જવાબદારીના ભાગની ભરપાઈ કરવા સારુ આપવામાં આવેલ હોવાની હકીકત પુરાવાકીય રીતે તેમજ કાયદાકીય આદેશાત્મક અનુમાનિત જોગવાઈ અન્વયે પુરવાર થતી હોય તેમજ ૨૦૧૫(૦) એ.આઈ.જે.ઈ.એલ. - એસ.સી. - પડપપડ ટી વસંતકુમાર વિ. વિજય કુમારીનાં ચૂકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંતો મુજબ આરોપી પોતાનો કોઈ બચાવ પુરવાર કરી શકેલ નથી કે કાયદાકીય જોગવાઈ મુજબ ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાનું પ્રિપોન્ડરન્સ ઓફ પ્રોબેબીલીટી મુજબ પોતાનો બચાવ ફલીત કરી શકેલ નથી ત્યારે ફરિયાદ પક્ષ પોતાનો આક્ષેપ પુરવાર કરવામાં સફળ નિવડતા હોવાનું મારુ માનવું હોય તેમજ ટ્રાયલ કોર્ટ ધ્વારા આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી જે સજા અને વળતર ચૂકવવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ છે તે યોગ્ય રીતે કરવામાં આવેલ હોય તેમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનું યોગ્ય જણાતું નથી. જેથી અપીલવાળાની અપીલ રદ કર્યા સ્વાય કોઈ વિકલ્પ રહેતો ન હોય, વિશેષ છણાવટ નહિ કરતા ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટની કોર્ટનો હુકમ કાયમ રાખી અપીલવાળાની સી.આર.પી.સી. કલમ ૩૭૪(૩) અન્વયેની અપીલ આથી રદ કરવી ન્યાયોચિત જણાતી હોય મુદ્દા નં.૧ નો જવાબ નકારમાં ઠરાવી મુદ્દા નં.૨ અન્વયે નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

-: હુકમ :-

૧. અપીલવાળાની હાલની અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવે છે.
 ૨. ભાવનગરના વિધવાન બીજા એડી.ચીફ જ્યુડીશીયલ મેજિસ્ટ્રેટ ધ્વારા ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના કામે તા.૨૮/૦૨/૨૦૨૫ ના રોજ કરેલ હુકમ આથી કાયમ કરવામાં આવે છે.
 ૩. આ ચૂકાદાની પ્રમાણિત નકલ ટ્રાયલ કોર્ટને ફોજદારી કેસ નં.૧૩૦૦/૨૦૧૬ ના રેકર્ડ એન્ડ પ્રોસીડીંગ્ઝ સાથે તાત્કાલીક મોકલી આપવી.
- :: હુકમ આજ તા.૩૦ મી, માહે એપ્રિલ, સને ૨૦૨૬ ના રોજ ખુદી અદાલતમાં વાંચી-સંભળાવી જાહેર કર્યો.

ભાવનગર.
તા.૩૦/૦૪/૨૦૨૬

(એચ.એસ.મુલીયા)
સત્ર ન્યાયાધીશ,
ભાવનગર.
કોડ નં.જીજે૦૦૯૧૫

-yatin